

Balassagyarmati Törvényszék

47.P.20.315/2024/10. szám

A Balassagyarmati Törvényszék jogi képviselő1 (cím4) ügyvéd által képviselt felperes1 (cím1) felperesnek – dr. Varga István (5900 Orosháza, Táncsics M. u. 18.) ügyvéd által képviselt alperes1 (cím2) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

A törvényszék kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 152.400,- (százötvenkettőezer-négyszáz) Ft-ot perköltség címén.

A törvényszék kötelezi a felperest, hogy az államnak – külön felhívásra – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 15.000,- (tizenötezer) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes, valamint a cím3 számú társasházközösség között a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt ügyszám1. szám alatt peres eljárás volt folyamatban, mely eljárás során az elsőfokú bíróság a ügyszám1/8. szám alatti ítéletével a felperesek keresetét elutasította, valamint kötelezte jelen per felperesét, mint II. rendű felperest 244.475.- forint perköltség megfizetésére.
- [2] A Pesti Központi Kerületi Bíróság az ítéletének tényállásában megállapította, hogy 2017. december 5. napjától az alperesi társasházban a hrsz.1. hrsz. alatti ingatlan kizárólagos tulajdonosa. Az alperesi társasház 2020. január 27. napján közgyűlést tartott, az erről készült

jegyzőkönyvet és a jelenléti ívét a közös képviselő postába bedobás útján kézbesítette a tulajdonosok részére kivéve a felperesek esetében, akiknek 2020. február 7-én ajánlott küldeményként postára adta a közgyűlés jegyzőkönyvét és jelenléti ívét. Azonban azok „nem kereste” postai jelzéssel érkeztek vissza. A felperesek nevében a felperesi jogi képviselő 2020. március 2-án e-mailt küldött a közös képviselő részére azzal, hogy szeretne a társasházi iratokba, köztük a 2020. január 27-ei közgyűlésről készült jegyzőkönyvbe betekinteni és a jegyzőkönyvről másolatot készíteni. Jelezte, hogy a meghatalmazását a helyszínen fogja bemutatni. Ezután 2020. március 11-én e-mailben kérte, hogy a 2020. január 27-ei közgyűlés jegyzőkönyvét e-mailben küldjék meg a részére, azonban nem csatolta az e-mailhez a felperesektől származó meghatalmazást. Ezt követően a felperesek a 2020. január 27-ei közgyűlési jegyzőkönyv és jelenléti ív másolatának a kiadására kérték kötelezni az alperest a társasházi törvény 39. § (3) bekezdése alapján.

- [3] Az elsőfokú bíróság a 2021. július 2. napján kelt 8. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az ítéletében rögzítette, hogy az alperesi társasház a kereset elutasítását kérte, mivel a közgyűlési jegyzőkönyveket kizárólag a tulajdonosok részére küldheti meg, így jogi képviselőnek, miután nem tulajdonos és képviselői minőséget sem igazolta, nem küldhette meg. Ugyanakkor az alperesi társasház az írásbeli ellenkérelemhez csatolta a kért közgyűlési jegyzőkönyvet és a jelenléti ívet. A felperesek végleges keresetükben továbbra is kérték kötelezni az alperesi társasházat a közgyűlési jegyzőkönyv és jelenléti ív másolatának kiadására. Az elsőfokú bíróság a kereset elutasítását arra alapította, hogy a felperesek nem igazolták, hogy jogi képviselői a 2020. március 11-e e-mailhez csatolt volna meghatalmazást. Így az alperes jogosan tagadta meg az iratokról a másolat kiadását. Ezen túlmenően az alperes a kötelezettségét túlteljesítette, amikor 2020. februárban a felpereseknek ajánlott küldeményként küldte meg a 2020. január 27-i jegyzőkönyvet és jelenléti ívet.
- [4] Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melynek folytán a másodfokú bíróság, azaz jelen per alperes a 2022. január 26. napján kelt ügyszám2/4. szám alatti ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét eltérő indokokkal hagyta helyben a Pp.383§ (2) bekezdése alapján.
- [5] Az alperes az ítéletében rögzítette, hogy a felperesek 2020. október 8-ai perfelvételi tárgyaláson akként terjesztették elő végleges keresetüket, hogy a 2020. január 27-ei közgyűlés jegyzőkönyvének és jelenléti ívének a másolati kiadására kérték kötelezni az alperesi társasházat. A felperesek a fellebbezésükben mindenekelőtt arra hivatkoztak, hogy az alperes nem igazolta hitelt érdemlően azt az állítását, hogy 2020. februárjában megküldte részükre a kért iratokat. Arra ugyan helyesen hivatkoztak a felperesek, hogy SZMSZ-beli korlátozás hiányában a tulajdonosok ugyanazon irat vonatkozásában ismételten is élhetnek a betekintési, illetve kiadás iránti jogukkal, a felperesek azonban arra alapították a keresetüket, hogy az alperes nem tett eleget a 2020. március 11-ei iratkiadási kérelmüknek. A kereseti kérelem elbírálása szempontjából tehát közömbös, hogy az alperes 2020. februárjában megküldte-e a felperesek részére az iratokat. Ezen túlmenően az alperesi törvényszék megállapította, hogy az alperesi társasház az írásbeli ellenkérelméhez csatolta a kiadni kért jegyzőkönyvet és jelenléti ívet, ezáltal függetlenül attól, hogy ezt nem tekintette a kereset elismerésének, de facto teljesítésre került a kereset. A teljesített követelés alapján nincs helye marasztalásnak, mivel az alperes nem kötelezhető a kereseti kérelem többszöri teljesítésére. Az alperes megállapította, hogy a perbeli teljesítés miatt a többi fellebbezési hivatkozást nem kellett érdemben vizsgálnia a másodfokú bíróságnak.
- [6] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a ügyszám3/4. sorszám alatti végzésével az felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem engedélyezése iránti kérelmét visszautasította.

- [7] Az Alkotmánybíróság a IV/406-6/2023. szám alatti végzésével a Kúria ügyszám3/4. sorszám alatti végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasította.
- [8] A felperes fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett az alperessel szemben, amelyben 250.000.- Ft megfizetésére kérte kötelezni, valamint a tőkeösszeg után 2023. január 1. napjától késedelmi kamat megfizetésére bírósági jogkörben okozott kár címén. Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárás lefolytatására a Fővárosi Ítéltábla a Balassagyarmati Törvényszéket jelölte ki.
- [9] A felperes keresetét arra alapította, hogy az alperes nem vizsgálta felül sem a felperes fellebbezésében hivatkozott jogszabálysértéseket, sem a felperesi álláspont szerinti elsőfokú ítéletben rögzített fabula-tényállást, hanem azon jogi indoklással hagyta helyben, hogy az alperesi társasház a per során eleget tett a kötelezettségének.
- [10] Felperesi álláspont szerint nincsen olyan jogszabályhely megjelölve az alperesi törvényszék által, amely alátámasztja azt, hogy az alperesi teljesítés az alperes pernyertességét megalapozza. Továbbá nem jelölte meg azt a jogszabályhelyet sem, amely alapján az alperesi késedelmes teljesítés pernyertességhez vezethet. Ezen túlmenően hivatkozott a felperes az illeték mérséklésére vonatkozó Itv. 58. § (1) bekezdése a c.) pontjára, illetőleg arra, hogy ennek ellenére az alperes a felperest marasztalta a teljes illeték megfizetésére. A felperesi álláspont szerint az alperesi törvényszék törvénysértést követett el, mivel a peres eljárásban pervesztesként 250.000.- Ft-os perköltséget fizettettek a felperessel és a befizetett illeték összegét is elvesztette, annak ellenére, hogy az alperesi elismerés folytán pernyertesnek kellett volna lennie. Miután az alperes mind első-, mind másodfokon jogsértő volt, ezért a jogsértően kirótt perköltség a felperesnek okozott közvetlen kárt. A felperesi hivatkozás szerint az alperes megsértette a tisztességes eljárás elvét, továbbá a Pp. 346. § (5) bekezdését megszegte, mivel nem támasztotta alá azt, hogy az alapperbeli társasházi alperes perbeli teljesítése mely jogszabály szerint vezethet annak pernyertességéhez, illetőleg nem vizsgálta felül a fellebbezésnek megfelelően az ítéletet. Ezek alapján a felperesnek az alperes jogellenes magatartása elháríthatatlan kárt okozott 250.000.- Ft értékben a megítélt perköltség összegében.
- [11] Az alperes a kereset elutasítását kérte, valamint a felperes perköltségben való marasztalását. Alperesi hivatkozása szerint a bírósági jogkörben okozott károkra irányadó speciális rendelkezések alapján a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésének általános és konjunktív feltételei a kár bekövetkezte, a bíróság tevékenysége körébe tartozó jogellenes magatartás, e kettő közötti okozati összefüggés, továbbá az annak elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőség igénybevétele. E feltétel bármelyikének hiánya a keresetet megalapozatlanná teszi. Hivatkozott arra, hogy a bírósági jogkörben okozott kárról akkor lehet szó, hogyha a kár az igazságszolgáltatás gyakorlásával, tehát a bíróság feladatainak teljesítése körében megvalósult tevékenységgel vagy mulasztással ok-okozati összefüggésben keletkezett. Ezek alapján a felperesi keresetet jogalapjában és összepszerűségében is vitatta. Álláspontja szerint az alperes kártérítés iránti igényt megalapozó jogellenes és felróható magatartást nem tanúsított és vitatta, hogy az alperes eljárása és az állított kár között ok-okozati összefüggés lenne és a kár felmerültét is. Az alperes hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a felek által megjelölt bizonyítási eljárásokat lefolytatta, a törvénynek megfelelően mérlegelte a bizonyítékokat és jogi indoklással ellátott ítéletet hozott. Az alperes, mint másodfokú bíróság érdemben elbírált a felperes fellebbezését. Ítéletét indokolta és indokolásában a jogszabályhelyet is megjelölte, a jogerős ítélet eljárásjogi szabályok betartásával született. Az eljáró bírósággal szemben utóbb indított kártérítési per nem jelenthet a fél számára új jogorvoslati fórumot a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára, nem minősülhet a perrendi szabályokon felül álló jogorvoslati eljárásnak,

így nem szolgálhat arra sem, hogy az előzményi perben általa megfizetni rendelt perköltséget kártérítés címén a fél a bíróságtól követelje. Jogellenes magatartás esetében is csak akkor kerülhet sor a kár megtérítésére, ha az eljáró bíróság viszonylag kirívó súlyosságú jogalkalmazási, jogértelmezési tévedést követ el, avagy a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen értékelése állapítható meg és az az állított kárral közvetlen okozati összefüggésben áll. Azonban az eljáró bíróságok nem, hogy kirívó, de semmilyen jogszabálysértést nem vétettek. Ezen túlmenően a felróhatóság is hiányzik, ugyanis valamely jogszabályi rendelkezésének a bíróság részére történő téves értelmezése vagy a bizonyítékok téves értékelése felróható magatartást önmagában nem valósít meg, ahhoz nyilvánvaló és kirívó jogsértés szükséges, amely jelen perben nem áll fenn.

- [12] Vitatta az alperes azt is, hogy a tisztességes eljárás elvét megsértette volna, mivel a tisztességes eljárás a perben meghatározott garanciák biztosítását jelenti, melyek a bírósághoz fordulás joga, a törvényes bíróhoz való jog, jogorvoslathoz való jog, az eljárás nyilvánossága és az eljárás időtartama. Ezek biztosítva voltak a felperes részére. Önmagában az, hogy a bíróság a felperes számára kedvezőtlen döntést hozott, nem jelenti a tisztességes eljárás sérelmét. Ezen túlmenően hivatkozott az alperes a kár hiányára, annak összecszerűségére, mivel a felperes által megjelölt 250.000.- Ft kártérítés összeg nincsen alátámasztva, a jogerős ítélet szerint is összesen 244.475.- Ft ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. Emellett azt sem bizonyította, hogy ezt a követelt összeget megfizette a per alperesének perköltség címén, illetőleg a késedelmi kamat iránti igényt sem jelölte meg, hogy miért 2023. január 1. napjára alapítja.
- [13] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, a felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [14] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. § aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható. A Ptk. 6:520. §-a alapján minden károkozás jogellenes, kivéve, ha a károkozó a kárt
- a) a károsult beleegyezésével okozta;
 - b) a jogtalan támadás vagy a jogtalan és közvetlen támadásra utaló fenyegetés elhárítása érdekében a támadónak okozta, ha az elhárítással a szükséges mértéket nem lépte túl;
 - c) szükséghelyzetben okozta, azzal arányos mértékben; vagy
 - d) jogszabály által megengedett magatartással okozta, és a magatartás más személy jogilag védett érdekét nem sérti, vagy a jogszabály a károkozót kártalanításra kötelezi.
- [15] A Ptk. 6:548. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget akkor lehet megállapítani, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár rendes jogorvoslattal, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható.
- [16] A Ptk. 6:549. §-a értelmében a bírósági és az ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a kárigényt bírósági jogkörben okozott kár esetén a bírósággal, ügyészségi jogkörben okozott kár esetén a Legfőbb Ügyészséggel szemben kell érvényesíteni. Ha az eljáró bíróság nem jogi személy, a kárigényt azzal a bírósággal szemben kell érvényesíteni, amelynek elnöke a nem jogi személy bíróság bírái tekintetében az általános munkáltatói jogkört gyakorolja. A kártérítési keresetnek előfeltétele a rendes jogorvoslat kimerítése.
- [17] A felperes keresetét a Ptk. 6:518. §, 6:519. §, 6:520. §, továbbá az 6:548. § és 6:549. § alapján kellett elbírálni.
- [18] A Ptk. 6:519. § kimondja: Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható.

Erre tekintettel bírósági jogkörben okozott károkért fennálló felelősség megállapításának előfeltételei a következők:

- jogellenes magatartás
- kár bekövetkezése
- az előbbiek közti ok-okozati összefüggés.

E feltételek bizonyítottsága esetén a felelősség alól az alperes a felróhatóság hiányának bizonyításával mentheti ki magát.

- [19] A felperes a keresetét arra alapította, hogy az alperes nem vizsgálta érdemben a fellebbezésében előadottakat, valamint nem jelölte meg azt a jogszabályt, amelyre alapítottan azt állapította meg, hogy az alperesi teljesítés megalapozza az alperes pernyertességét. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 2. § (1) bekezdése és 6. §-a, valamint az ítélethez fűződő jogerőhatás kizárja, hogy az alapperben hozott határozat újra vitatható legyen, vagy azt a kártérítési keresetet elbíráló bíróság megváltoztassa.

Ezért nem szolgálhat kártérítés alapjául, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben vagy eljárási szabálysértésre hivatkozva továbbra is vitatja (BDT2006. 1496.). A fentiek azonban nem képezik akadályát annak, hogy a fél a bírósági határozat tartalmával kapcsolatos kártérítési igényt érvényesítsen, akkor, ha a jogerős döntésben meglévő hiba a bíróság működésével összefüggésben álló fogyatékoság eredménye. A kártérítési per célja ugyanis, hogy a jogellenes bírósági eljárási cselekménnyel okozott tényleges kár - ha a további törvényi feltételek is teljesülnek - megtérítésre kerüljön. A kártérítési perben a bíróság ezért önálló - csak erre irányuló - bizonyítási eljárás lefolytatását követően dönt arról, hogy fennáll-e a kártérítés alapjául szolgáló jogellenesség, illetve az igény érvényesítésének a további feltételei. Kártérítés alapjául szolgálhat az alapperben eljárt bíróság téves jogalkalmazása, de a bírói gyakorlat értelmében csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási vagy jogértelmezési tévedés alapozza meg a jogalkalmazó kárfelelősségét.

Mindezekre tekintettel a törvényszék jelen perben kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az alperes a döntéshozatal során kirívóan okszerűtlenül mérlegelt-e vagy elkövetett-e kirívóan súlyos jogértelmezési hibát.

- [20] Az alperes az ítéletében helytállóan állapította meg, hogy az alapperben az alperesi társasház az érdemi ellenkérelméhez csatolta a felperesek által kiadni kért jegyzőkönyvet és jelenléti ívet, tehát marasztalásra irányuló kereseti kérelem teljesítése kizárt volt. Miután az alperesi társasház az írásbeli ellenkérelméhez csatolta a kiadni kért iratokat, azonban a felperes permegszüntetési kérelemmel nem élt, így felmerült az alperes oldalán a perköltségigény. A felperesnek lehetősége lett volna a permegszüntetést kérni és ebben az esetben az elsőfokú bíróságnak a permegszüntetéséről kellett volna döntenie, illetőleg a perköltség vonatkozásában ebben az esetben az alperest kellett volna marasztalnia.

- [21] Az alperesi törvényszék helyesen rögzítette az ítéletében, hogy miután a felperesi kereset teljesítésére nem volt mód, mivel rendelkezésre álltak az okiratok, így az elsőfokú bíróság érdemben helyesen utasította el a keresetet és marasztalta a felperest a perköltség megfizetésére, és ezen eltérő indoklással a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét, mivel teljesített követelés alapján nincs helye marasztalásnak, mert az alperes nem kötelezhető a kereseti kérelem többszöri teljesítésére. Ezáltal az alperesi társasház volt a perben a pernyertes.

- [22] A fentiek alapján a törvényszék megállapította, hogy a bírói jogkörben okozott kár megállapításának feltételei nem állnak fenn, mivel az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított az eljárása során, a jogszabályoknak megfelelően folytatta le az eljárását és hozott határozatot. A bíróság egyetértett az alperes hivatkozásával, hogy az alperes a tisztességes

eljárás elvét semmiben sem sértette meg, ezen túlmenően felperesnek meg volt a jogorvoslathoz való joga, ezt ki is merítette. Emellett a törvényszék rögzíti, hogy a felperes a kár összegét – a perköltség megfizetését- sem bizonyította, a perköltség összege és a felperes által követelt összeg sem volt egyező, de ez az ügy lényegi elbírálásának szempontjából nem volt releváns a jogalap hiányában.

- [23] A törvényszék megállapította, hogy a kártérítés feltételi nem állnak fenn, így a felperesi keresetet, mint megalapozatlant elutasította és kötelezte az alperes perköltségének a megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a.) pontjára figyelemmel 120.000 forint+ Áfa összegben állapította meg, mely az érdemi ellenkérelem és az ügyben tartott egy tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben keletkezett.
- [24] A felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdés és 42. § (1) bekezdés g) pontja alapján a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. §-ában foglaltakra is tekintettel a pertárgyérték alapján feljegyzett 15.000.- Ft eljárási illetéket. A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezett felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként kell feltüntetni. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájának száma 10032000-01070044-09060018.
- [25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2024. december 7.

Dr. Csonka-Dorogi Csilla sk.
bíró